

TEDENSKA SLIKE

Štev. 14.

V Ljubljani, v sredo 4. aprila 1917.

Leto IV.

Krvava revolucija proti carskemu despotizmu in absolutizmu v Petrogradu v dneh 10. do 13. marca 1917: Lov revolucionarjev na podkupljene carske žandarje in policiste.

Prentice Mulford:

Nekaj praktičnih duševnih receptov.

V stopah čutov živimo — nova spoznanja, nove izkušnje — in če smo tudi prepričani o njih resnici, se le prelahko porazgube v lajni delavnika v pokojnem tavanju banalnosti.

Ne misli: „Moje zmožnosti in talenti so le tisti, ki jih ima vsak preprost povprečnik — živel in umrl bom kot nešteti milijoni krog mene!“

Tako mislijo mnogi nezavedno in se oklepajo v laž! Nakopljujejo nase zle in mučne posledice te laži!

Zapirajo se pred možnostjo, da bi se nekoč povzpeli preko mej današnjega sveta.

suženjstva strahu. Neskončna zavest ne pozna strahu, in tvoja vedna dedščina je, da se vedno približuješ neskončni zavesti.

Misli ljudi, s katerimi najbolj simpatiziramo in občujemo, absorbiramo vase. Ako so inferiornejši in če živijo miselno v nižjih sferah, bomo trajno trpeli škodo — kajti vedno je višji in finejši duh, ki v neenaki skupnosti podleže.

Ljudje z uspehom nas kakor z nitmi omotajo z mislimi na uspeh — na ljudeh brez uspeha je čutiti neko pomanjkanje reda, pomanjkanje sistematičnosti, potrpljenja ali verne moči, kar vsesavamo vase, kakor goba vodo.

Bolje nikako občevanje nego z razdvojenimi in brezciljnimi ljudmi; zakaj toki njih misli nas izolirajo od bistva našega pravega bitja, pravih radosti.

Kdor si v kakem položaju, v kakem podjetju, v kakem opravilu ne veš svéta, — čakaj. Zaokreni vse misli nazaj na svar samo. Ne stori ničesar. Vse, kar hočeš in za kar se zavzemaš, postane na ta način le krepkejša. Na ta način si zbiraš in množiš le moči, ki se ti stekajo od povsod; v obliki domisleka, inspiracije, slučaja ali priložnosti ti prihajajo. Mi v tem čakanju nismo stali tiho, aspiracija nas je v toku misli nosila do domisleka, do priložnosti! Kdor se pri kakršnemkoli opravilu opira izključno na ljudi, je zašel od prave črte trajnega uspeha.

O svojih podjetjih, svojih načrtih in nadah govori le tistim, o katerih veš, za gotovo, da ti žele uspeha. Ne govori nikdar ljudem, ki te poslušajo iz gole uljudnosti; vsaka beseda, ki jo izgovoriš, pomenja silo, ki jo odzameš svojemu podjetju.

Število ljudi, ki se jim smeš z uspehom zaupati, je skrajno majhno. Ampak dobrotna želja enega edinega prijatelja, ki te posluš deset minut z odkritim zanimanjem, je res-

Cesar Karel I. na Tirolskem.

Nihče med nami ne sme pričakovati, da se bo takoj in za vedno povzpeli do novih postav, principov in metod življenja. Naj se še tako zavedamo njih resničnosti, neki del — nekaj skritega puntarskega v nas se bo tiho upiralo.

Ta del je materijalnost — izkušnja telesa — — krvi — — celic.

Zategadelj ni možno novih intuicij dovoljkrat ponavljati: Neka najvišja sila in vladajoča moč je, ki vse prodira in oživilja. Mi smo del te moči.

In kot takim nam je dana zmožnost, da s trajnim molčečim zahtevanjem, molitvijo ali željami privlačimo nase vedno več teh prirojenih kvalitete te najvišje sile.

Sleherna naših misli je realnost — — moč (prosim, da si to dvakrat ponovite.)

Sleherna misel je temeljni kamen v postajanju usode — v dobrem kakor v slabem.

Kdor je danes prisiljen stanovati v ostudni hiši, uživati slabo hrano, živeti med ljudmi, ki čutijo surovo in prostaško, se upiraj v svoji najgloblji imaginaciji proti vsem tem nevrednostim! Živi duš vno v lepši hiši, ob plemenitejši mizi z višjimi ljudmi, in to stanje tvojega duha te bo vodilo k boljšemu, brez trudov grenkobe in prisiljenosti. Bodi bogat v duhu, v fantaziji in zavestnosti in gmotno bogastvo ti bo sledilo. Kdor pa se sili le na najnižjem klinu lestve, bo tudi vse življenje tam ostal.

Gospodujoče razpoloženje, bodi potrto, bodi zmagovitost, je, ki v resnici v naprej ustvarja vse fizične življenjske pogoje.

Ne stavi nikoli mejâ bodočim možnostim!

Ne govori nikdar: „Tu ne morem več dalje. Za tem ali onim človekom bom vedno zaostajal. Ali: moje telo mora razpasti in se uničiti, ker je nešteto človeških teles v preteklosti tako razpačilo in se uničilo.“

Naši pionirji na delu ob fronti.

— Izločuje se brezskrbno s pota višjih resnic.

Sleherni človek ima v sebi sposobnost, talent, niancirano zmožnost, ki je edina kot njegovo življenje; zakaj v neskončnem dogajanju je neskončna raznolikost prikazov, bodi življenje, solnčni zaton ali človeški možgani.

Hoti se včasih oprostiti vsega strahu! Slednaja sekunda takšnega hotenja ustvarja svoj mali del, da se zavedno opraviš iz

nično živa, pomoči polna sila, ki se ti pridruži in deluje od zdaj na tvoji strani v tvoje dobro.

Ako je tvoj smoter velik in pravičen, te bo peljala pot k takim ljudem, ki jim vliješ zaupanje vase in ki jim z gotovostjo smeš govoriti.

Ako zahtevaš pravičnosti zase, jo zahtevaš v imenu celega plemena.

Ako trpiš, da te varajo, predobčakarajo, tirinizirajo, brez notranjega in zunanjega

Bivši naš šef generalnega štaba, Conrad pl. Hötzen-dorfski, ki je določen za samostojno poveljništvo.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.

(Dalje.)

Sledila je precej dolga pavza. Lady Rodneyeva je šukala svoje prstane semintja. Geoffrey pa je pozorno motril svoje črevlje. Naposled se je oglasila mati. „Ali... ali je vesele narave?“

„Da, zna se smejati, če meniš to,“ je odvrnil Geoffrey dobre volje. In kakor prevzet od spomina, v katerem je igrala njegova uboga mala zatoženka veselo ulogo, se je naslonil nazaj na stol in udaril v prsčen smeh.

„Razujem,“ je rekla lady Rodneyeva vedno bolj razdražena, „to je torej navadna ženska, ki se pri vsaki priliki glasno krohoče in kaže vsem ljudem takoj svoje nizko pokoljenje.“

Geoffrey je smatral izraz „navadna ženska“ kot osebno razžaljenje. „Vsaka stvar ima svoje meje, tudi moje potrpljenje,“ je izjavil, ne da bi pogledal mater. „Mona in jaz sva eno, in celo ti, moja mati, katero ljubim in spoštujem, ne smeš tako govoriti o njej.“

V njegovem obrazu se je pojavil izraz, ki je je spominjal pokojnega njegovega očeta, in lady Rodneyeva ni rekla ničesar več. Imela je na svoj poseben način dobro mnenje o svojem soprogu, in od vseh treh sinov mu je bil Geoffrey najbolj podoben. Morda ga je imela zato najrajša. Povesila je oči, in lahna rdečica je počasi pokrila njen obraz.

Geoffrey je opazil to in bilo mu je žal. Stopil je k njej, jo nežno objel in položil svoje lice na njeno.

„Ne bova se prepirala,“ je rekel ljubeznivo.

Topot mu je vrnila njegov objem. „O, Geoffrey, kako si mogel kaj takega storiti!“ je kliknila očitajoče. „Ti, moj najljubši sin! Kaj bi rekel tvoj ubogi oče, ko bi bil doživel ta nesrečni dan? Biti si moral popolnoma zaslepljen!“

„Da, morda,“ je odgovoril veselo, „v nekaterem oziru smo vsi zaslepljeni. Mogoče, da sem jaz glede Mone tudi, ampak to je opravičljivo. Na vsak način

protesta, potem soglašaj z varanjem in prostaštvom.

Deset minut, ki jih preživiš v sporu proti lastni usodi. ali v zavisti napram tuji sreči, pomeni vsoto lastnih sil, ki jih porabiš, da si poslabšaš svojo usodo. Sleherna misel zavisti ali sovraštva trešči nazaj kakor boomerang. Ostudna občutja napram ljudem, ki žive v bogastvu, so potratnost, ki nam ne donaja le nesreče, marveč razdira tudi že v naprej vsako bodočo srečo.

Komur so ta čustva postala druga narava, seveda ne sme pričakovati, da se jih bo namah čisto iznebil.

Slabe navade celega življenja je treba polagoma izkoreniniti.

Lastna izbira je delavnica, v kateri sezidaj svoj novi jaz iz novih duševnih elementov, prostor, kamor ne sme vstopiti noben tujec in tudi mi sami le v urah, ko smo si popolnoma svesti svojega čistega in radostnega razpoloženja; tam izsanjamo svoje bedede sne do popolnosti, potem bo tekom časa ta prostor povsem nasičen s srečo, od slehernega predmeta nam lijô nasproti spomini prejšnjih misli in nas dvigajo preko nas samih do činov, ki se nam vidijo čudeži.

(Konec prih.)

Novi šef našega generalnega štaba, general pehote J. Arz pl. Aranssenburški, zmagaec nad Rumuni na Sedmograškem.

sem nepopisno srečen. Ljuba mama, nika si ne delaj težkega srca zaradi tega! Sicer je res, da nisem vzel bogate dedinje, toda vse na svetu se tudi ne suče okrog denarja.“

„Lahko bi bil vzel Violeto...“

„Saj nisva drug za drugega. Jaz bi jej bil postal nad vse dolgočasen, ko bi se bila odločila in me vzela, o čemer pa zelo dvomim.“

Nikakor ni bil prepričan o resničnosti te trditve, ampak zdelo se mu je, da je Violeti dolžan te besede.

„Oh, da nisi nikoli potoval na Irsko!“ je vzdihnila lady Rodneyeva žalostno. „Že takrat nisem slutila nič dobrega, dasi nisem mislila, da bodo posledice tega izleta tako hude. To me bo zmeraj bolelo.“

„Ne, ne bo te, za to ti jamčim, samo če jej ne prideš s predsodki nasproti. Tako rad bi, da jo spoznaš; to je moja najtoplejša želja, drugače bi ne bil rekel ničesar več

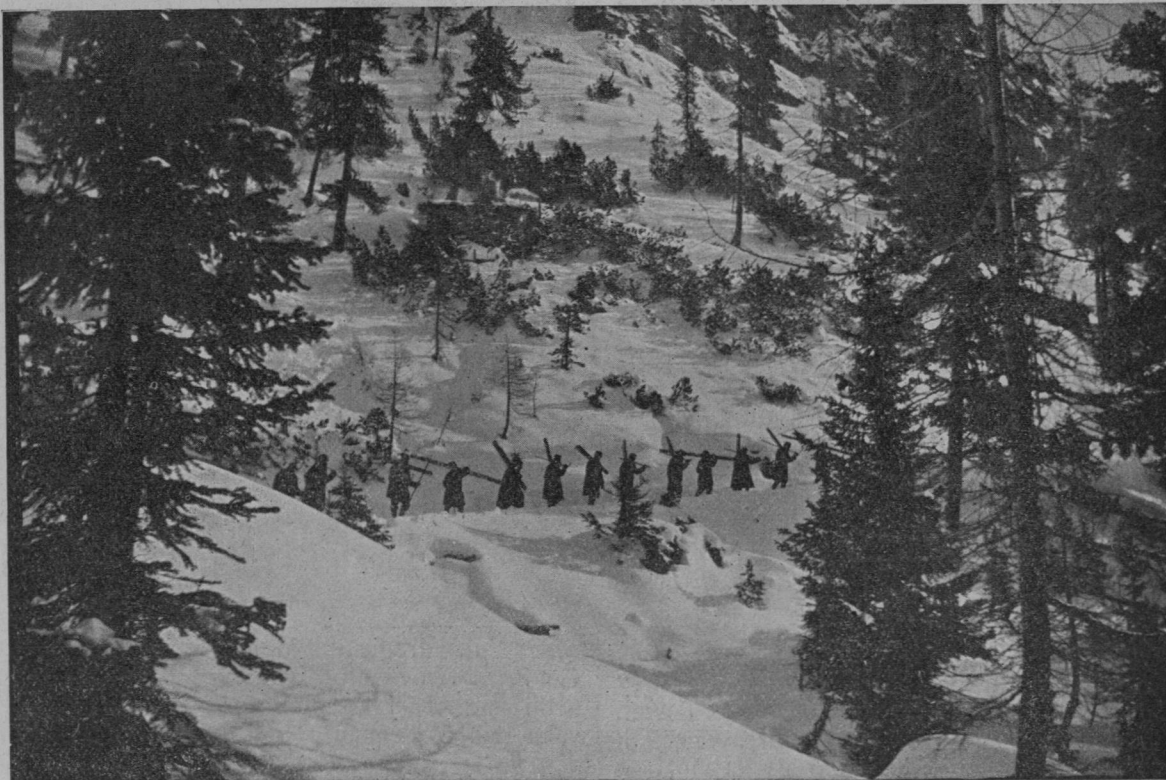
po tvojih zadnjih besedah, ki jih od tebe nisem pričakoval. Brighton Hall še ni gotov, kakor veš, toda če naju ne maraš, lahko ostaneva čez zimo v Rimu ali kje drugje.“

„Seveda moraš priti sem,“ je odvrnila lady Rodneyeva, ali v njenem glasu ni bilo nikake prijaznosti.

Geoffrey je bil žalosten, toda zaradi Mone je hotel ostati v zvezi s svojo materjo; upal je pač, da ljubeznivi značaj njegove žene že pozneje vse poravna. Izgovorjenih je bilo še nekaj praznih besed, dogovorili so se, da pride Geoffrey z ženo naslednjega petka v Rodney Towers in ostane ondi, dokler ne bo Brighton Hall popravljen, in potem se je sin poslovil.

Z mešanimi čustvi v srcu je ostavil svojo rodno hišo; na svojem povratku v London je šele začel razmišljevati, ali naj se odzove vabilu svoje matere ali ne.

* * *

S tirolske fronte: Vojaki nesejo stavbni les za zgradbo koč.

Dospevši v Grosvenor, je stekel Geoffrey urno pō stopnicah navzgor ter tiho odprl vrata v sobo, da bi Mono iznenadil.

Tik ob oknu je ležala mlada žena v velikem naslanjaču ter je spala sladko kakor otrok. Ko se je Geoffrey sklonil nad njo, da bi jo poljubil, je videl, da so njene tre-

Greathamu stopila iz vlaka ter sedla v voz, ki ga jima je poslal sir Nicholas, je padlo njuno razpoloženje na ničlo.

„Ali imava še daleč, Geoffrey?“ je vprašala končno Mona s tresočim glasom, medtem ko je po stari navadi položila svojo roko v njegovo.

Menim samo, da napravlja na človeka hladen vtisk. Morda bi bilo najbolje, da se nekoliko pripraviš, kaj jej porečeš, ko se pozdravita. Prišla ti bo torej nasproti in ti segla v roke... tako“ — prijel jo je za roke... „in...“

„Da, že vem“, ga je prekinila Mona, „in potem me bo objela in poljubila...“

„Oh, ne, tega ne bo storila, — kaj takega ne smeš pričakovati. Najbrže te sprejme, kakor da te je včeraj zadnjikrat videla in ti poreče: ‚Dober dan, kako se imate? Upam, da vam voznja z vozom ni bila predolga in prehladna.‘ — In kaj porečeš ti na to?“

„Jaz porečem...“ je jecljala Mona v zadregi.

„Ti porečeš...“

Njegovo obotavljanje je pričalo, da tudi on ni vedel, kaj naj bi odgovorila. Toda ker ga je gledala Mona polna pričakovanja, je zbral vso svojo učenost in ji odgovoril: „Ako te moja mati takole nagovori, jej odgovoriš ti kratkomalo v še hladnejšem tonu in jej porečeš...“

„Ali Geoffrey, čemu naj bi bila hladna do tvoje matere? Saj vendar nočeš, da bi bila neuljudna.“

„Neuljudna ne, ali mrzla. Odgovoriš jej torej: ‚Hvala, bolje je bilo kot sem pričakovala.‘ In če se moreš potem še delati utrujeno, bo vse popolnoma pravilno, in lahko si rečeš, da si dobro igrala svojo ulogo.“

„Te besede že morda lahko izpregovorim, ampak delati se vendar ne morem utrujeno, če nisem. Kaj pa, če sploh ne bo govorila o voznji?“

„Gotovo bo govorila o njej, in tvoj odgovor se sploh prilega vsakemu vprašanju“, je odgovoril Rodney raztreseno.

Voz se je ustavil pred sijajno razsvetljeno vežo, ki je bila za sprejem gostov široko odprta.

Arabci v Kairi: Starec jim prorokuje bodočnost za mal bakšiš.

palnice rdeče in otekle, kakor da je jokala, dokler je ni premagal spanec.

Zbudila se je.

„Oh, ti si!“ je vzkliknila, in radosten nasmeh jej je razsvetlil obraz.

„Ampak jokala si, ljubica! Kaj te je žalostilo, medtem ko me ni bilo pri tebi?“

„Povem ti“, je priznala Mona po kratkem obotavljanju. „Razmišljala sem, da sem ti morda vendarle škodovala, ker sem postala tvoja žena. Tvoja mati mogoče nikoli ne odobri najine zveze. In nepopisno bi me bolelo, ko bi nastalo zaradi mene nesoglasje med vami.“

„O, ko te vidi, bo vse dobro, vse je odvisno od tebe“, je odgovoril Geoffrey, ki je bil uverjen, da je pogled na Mono čudodelno sredstvo, katero takoj odstrani vse neprijetnosti.

„Ne bojim se“, je dejala potem pogumno, „storiti hočem vse, da si pridobim prijateljstvo tvoje matere.“

„Toda ne pozabi nikdar, ljubica“, je izjavljal Geoffrey slovesno, „da si mi več nego ves ostali svet z mojo materjo vred. Ako bi doživela poraz, naj te to ne ostraši. Misli vedno na to, da te ljubim.“

Bal se je sedaj v srcu tega, kar jo čaka v Rodney Towersu.

„Ta misel mi bo dajala moč“, je rekla pohlevno; „ampak bodi zaradi mene brez skrbi, čutim in vem, da si pridobim ljubezen tvoje matere.“

Dvignila je svoje žareče oči in ga pogledala polna upanja. Geoffrey je nežno poljubil te sinje zvezde in dejal ljubeznivo:

„Mati bi morala biti več nego trdosrčna, če bi se mogla tebi ustavljati.“

XII.

Znameniti petek je prišel, in Geoffrey in Mona sta odpotovala v Rodney Tower. Bila nista pravzaprav tako dobre volje, kot bi morala biti v misli, da preživita božične praznike v svoji rodbini. Ne samo da sta molčala, bila sta celo potrta; in ko sta v

„Približno šest milj. Poslušaj me, ljubica, ne smeš izgubiti svoje dobre volje. Ako nama ne bo všeč, pa zopet odpotujeva. Le nikari si ne predstavlja stvari tako hude!“

„Saj si ne. Razburja me samo misel, da moram med toliko tujih ljudi.“

Iz Aleksandrije: Beduini z mezgi.

„Čuj, dragica“, jo je hitro prekinil Geoffrey, „povedati ti moram še nekaj o svoji materi. Jako dobra je, in ko človeka pobilje spozna, tudi jako ljubezniva, ampak spočetka je precej težko z njo občevati.“

„Kako to?“

Geoffrey je peljal svojo ženo v pred-sobo, sluga pa je šel naprej javiti prišleca. Tako sta ostala za hip sama.

Mona je bila krasna. Bila je nekoliko bleda od razburjenja, toda njena bledota je samo večala sijaj njenih velikih temnomodrih oči. Njeni kodrasti lasje so se neko-

liko razpustili, kar jej je dražestno pristojalo.

„Odloži klobuk“, je rekel Geoffrey z glasom, polnim ljubezni in občudovanja, ki je razveselilo njeno srce. Potem jo je vedel skozi več sob v knjižnico, katere vrata je sluga odprl.

šele je začutila Mona prvokrat nekaj toplega okrog srca, odkar je prestopila to sobo. Ta mož je bil gotovo tak kakor njen Geoffrey; njegova prijaznost mu je takoj pridobila prostor v njenem srcu.

Pozdravil je Mono kakor dobro znanko in držeč jo še vedno za roko, jo je vedel

Sir Nicholas se je nasmehnil ‚old Nick‘, tako pravi narod hudiču! Njene besede so mu bile všeč. Ona je vendarle čudovito dekle in nepopisno dražestno. Kdo ve, bo li tudi Doatiji ugajala?

A še z nekom se je bilo treba seznaniti. Violeta Manserghova, oblečena v mehko obleko motne barve, je prišla v sobo, stopila k Geoffreyu ter mu podala roko.

„Kako dolgo ste izostali!“ je rekla smehljaje in brez najmanjše zadrege. „Ali me hočete predstaviti svoji soprogi?“ je govorila nato s počasnim, zategnjenim glasom.

Peljal jo je k naslonjaču ob kaminu ter jo seznanil z Mono.

Lady Rodney je rekla sedaj bolj k sinu obrnjena kot k Moni, čeprav so bile besede namenjene bržčas Moni: „Obed bo v par minutah gotov. Danes se vama seveda ni treba preoblačiti.“

Mona se je oddahnila in ob soprogi roki ostavila sobano.

„No, kaj pravite?“ je dejal sir Nicholas, ko sta odšla in je zavladala smrtna tišina. „Kako vam je všeč?“

„Marsičesa ji še manjka in zdi se, da nima niti iskre duha“, je dejala lady Rodney z globokim prepričanjem. „Kakšen je bil njen odgovor na moje vprašanje!“

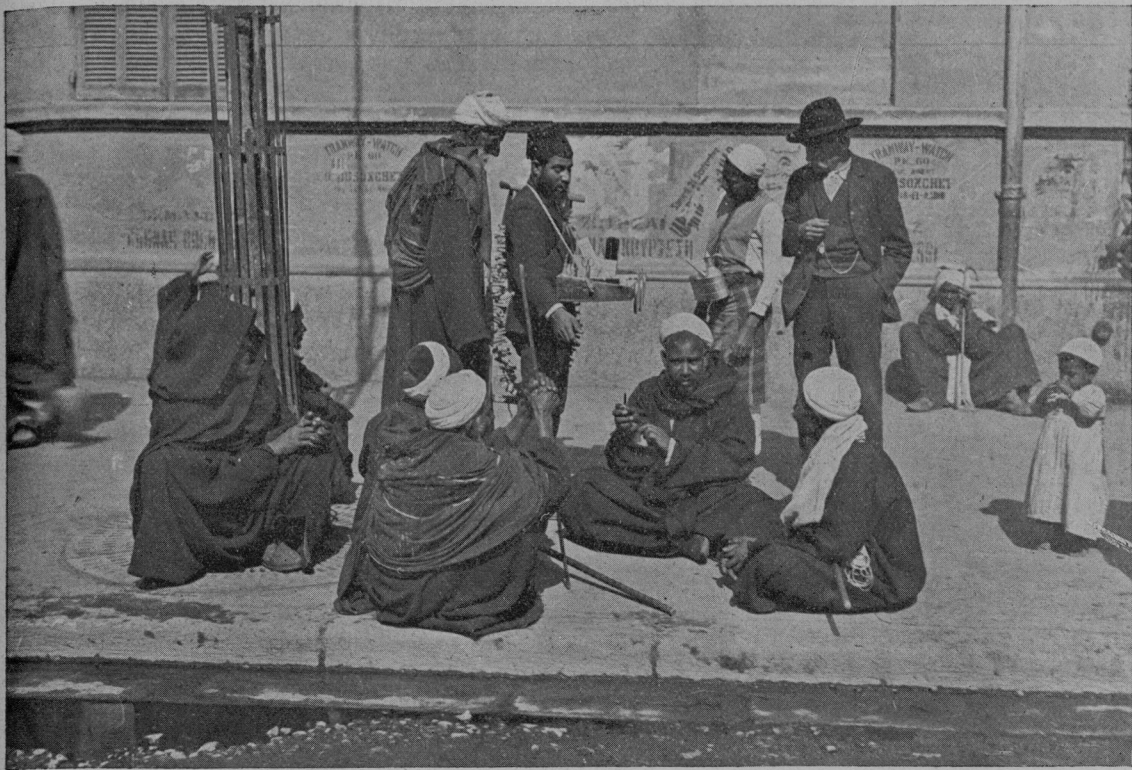
„Nikakor ji ne manjka duha, le v veliki zadregi je bila“, je odgovoril Nicholas. „Saj pa tudi ni prijetno, priti prvič v tujo hišo, kjer ga gledajo same kritične oči. In potem je Mona tudi še zelo mlada.“

„In družabnega življenja pač še ne pozna“, je dostavila Violeta ter pobrala s svoje obleke nitko ter jo vrgla v kamin.

„Menda se je silno bala“, je rekel Jack. „Ubožica! Ti edini si pravzaprav govoril ž njo, Nick. Kaj ti je povedala? Ali je bila zbegana in je govorila neumno?“

(Dalje prih.)

*Usmilite se vdov in sirot
padlih junakov!*

Iz Kaire: Politiki in diplomati na uličnem tlaku.

Bila je prijazna soba. Luč je sicer nekoliko motno razsvetljevala prostore, toda v kaminu je prasketal svetel ogenj.

Odpovsod je vela toplota, prijetnost in komodnost, ali za Mono in njeno sedanje duševno razpoloženje je bil to kraj groze. V sobi so bile tri osebe, ki so vstale ob njenem prihodu, in Moni je skoraj zastalo srce, ko se je velika, postavna dama počasi dvignila z sofe in jej je stopala slovesno nasproti. Nikakih hitrih kretenj, ki bi izhajale iz ljubeznive dobrohotnosti, nikakega prijaznega nasmeha na ustnih.

Oblečena je bila v črn baršun, na glavi pa je imela čepico iz prekrasnih starih čipk. Še preden je bila izgovorjena ena sama beseda, je spoznala Mona s svojim razvitim čutom, da od te ženske z ostrim, prodirajočim pogledom ter z mrzlimi, okorelimi ustnicami nima pričakovati nikake ljubezni. Prevzel jo je mahoma velik strah. Kakšna bo bodočnost? Ali postane ta ženska, mati njenega moža, njena sovražnica?

Lady Rodneyeva je iztegnila svojo roko in Mona je položila svojo nanjo.

„Veseli me, da ste prišli“, je rekla dama z glasom, ki je docela pobijal njene besede. „Upam, da se boste dobro počutili na Geoffreyevem očetovskem domu.“

Mona v svojem strahu ni razumela niti besedice in se je preplašena ozirala za Geoffreyem, ki pa je v tem hipu pozdravljaj svojega iz Indije se vrnivšega brata Jacka. Ker je bilo videti, da pričakuje lady Rodneyeva par besedi iz ust svoje sinahe, je rekla kar na slepo rečo: Hvala, bolje je šlo kakor sem pričakovala.“

Lady Rodneyeva je s srepim pogledom ošinila ubogo Mono, potem se je obrnila k Geoffreyu. V tem se je približal mladi ženi kapitan Rodney, ki je prijazno, dasi v nemarno izrazil svoje veselje, da se seznanil ž njo. In naposled jo je pozdravil mlad mož, ki je stal doslej tiho na kaminu novi preprogi. Segel jej je v roke ter jo gorko stisnil in jo prijazno pogledal. Sedaj

h kaminu, kjer je morala sestiti v velik naslonjač. Potem jo je prosil z ljubeznivim nasmehom, naj se čuti kakor doma, ter jej je sploh izkazoval vse mogoče pozornosti.

„Vi ste sir Nicholas? Je vprašala naposled obotavljaje se Mona, ki se jej je v toliko povrnil pogum, da je sploh mogla govoriti.

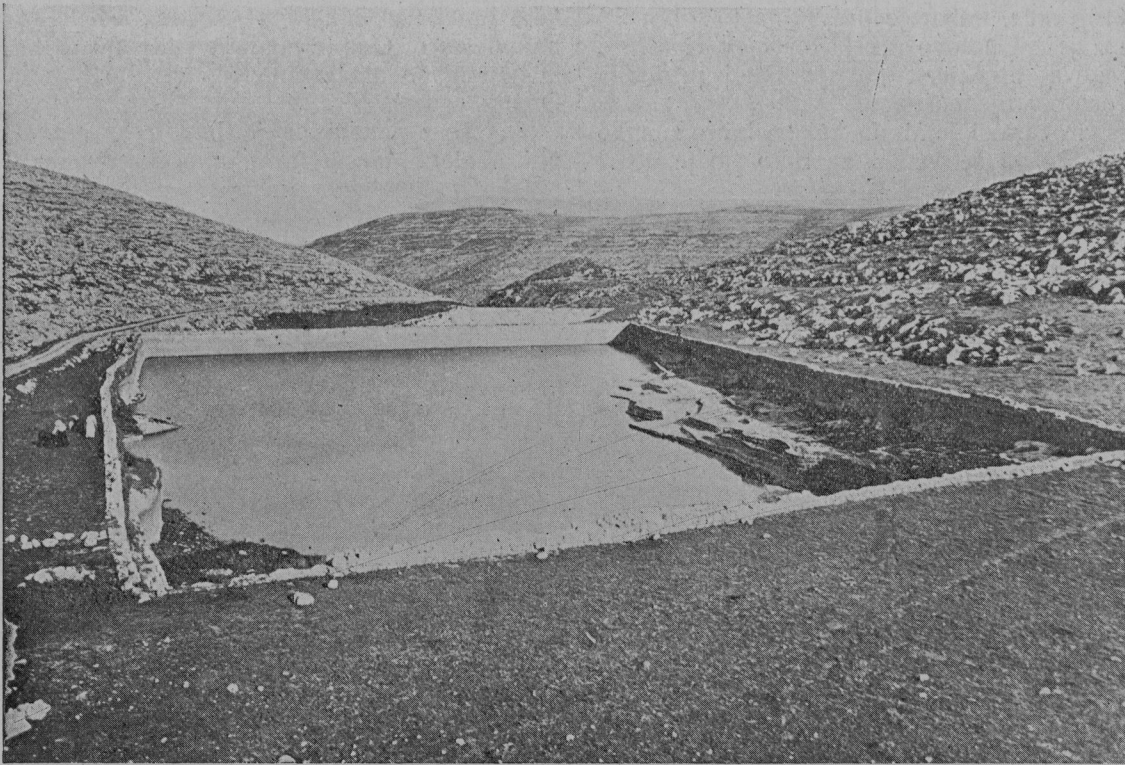

Iz Kaire: Prodajalec sladoleda, limonade in sladkih pijač.

„Da, jaz sem Nicholas,“ je odgovoril smehljaje. „Geoffrey vam je gotovo pravil o svojem starem Nicku. Saj me ni od naših otroških let nikoli drugače klical.“

„Res, večkrat vas je tako imenoval,“ je odvrnila boječe; „a sedaj, ko vas sama vidim, se mi zdi, da se vam to ime nič ne prilega.“

*Srečne in vesele velikonočne
praznike želita vsem p. n. naročnikom
in čitateljem
uredništvo in upravništvo.*

Salamonovi ribniki blizu Betlehema, odkoder je bil nekdanji izpeljan vodovod v Jeruzalem.

Zedinjene države.

(Konec.)

Poljedelstvo je v vseh strokah visoko razvito, lov in ribištvo donasata ogromen plen rudokopi dajejo v velikih množinah kovine, zlasti zlata, srebra, železa in bakra; premogovniki so zelo izdatni. Obrt cvete in tudi višja ali umetna produkcija dela večinoma le s stroji, ki jih goni elektrika; zlasti odlična je fabrikacija strojev in železnih produktov; tkanje in predenje, fabrikacija usnja, tobačni izdelki, rafinerije cukra, tovarne za papir in žganje (likerje) donasajo milijarde.

Tudi trgovina je svetovna. Velikansko trgovsko brodovje, ki plove po mnogih velikih jezerih, neštivilnih kanalih in velerekah ter po vseh morjih ter izredno razvito železništvo, ki razširja svoje omrežje na vse strani držav, sta razvili ameriško trgovino do najvišje stopnje. Toda Japonci in Nemci jim delajo nevarno konkurenco.

Za visoko stopnjo kulture v Zedinjenih državah imajo Angleži in Nemci kot priseljenci največje zasluge. Vse, kar ima Evropa najboljšega, so prenesli priseljenci v Ameriko, ki je evropske kulturne pridobitve s svojim bogastvom razvila do vrhunca. Prvi današnji ameriški milijarderji so potomci ubogih nadarjenih Evropejcev.

Že leta 1702 so imeli Nemci v Pensilvaniji nemško šolo. Po ljudskem štetju leta 1790 je bilo v vsej Ameriki okoli 4 milijone prebivalcev in med temi že okoli 225.000 Nemcev. Leta 1910 so našli v vsej Ameriki okoli 92 milijonov oseb, med temi 8 milijonov Nemcev. Nekateri trdijo, da je danes v Ameriki že 12 do 18 milijonov

Pogled na Betanijo, kjer je Jezus obudil Lazarja od mrtvih.

Pogled na del Jeruzalema v Palestini.

Nemcev, bodisi priseljencev, bodisi v Ameriki rojenih. Vse potomce priseljencev računajo v Ameriki od drugega rodu dalje za prave, polnokrvne Amerikance. Večina Nemcev živi v državah Newyork, Newersey in v Pensilvaniji. S trgovino in prometom se je bavilo leta 1910 okoli 562.500, z obrtjo in rokodelstvom okoli 855.000 (železninarskih in kovinarskih delavcev, pleskarjev, mesarjev, pekov, pivovarjarjev i. dr.), s poljedelstvom okoli 775.000, raznih poslov okoli 389.000 Nemcev. Odvetnikov, urednikov, učiteljev, zdravnikov, glasbenikov, inženirjev i. dr. imajo Nemci okoli 74 000.

Izmed ostalih narodnosti je v Ameriki 24.750.000 Angležev, Škotov in Valizov, Ircev 15.250.000, Škandinavcev okoli 4 milijone, Nizozemcev je okoli 3 milijone, Francozov istotoliko, Lahov okoli 2 in pol milijona, Rusov okoli 1 milijon, Poljakov 1 milijon, Madžarov 700.000, avstrijskih Slovanov (Čehov, Hrvatov, Slovencev) okoli 2 milijona, in raznih drugih narodnosti okoli 1 in pol milijona. K tem je prišteti še Indijance, zamorce, Kitajce, Japonce in druge narodnosti.

Med Slovani so Rusi in Čehi v večini; najvišje stoje po svoji kulturi in organizaciji

Čehi. Poljaki, Malorusi, Slovaki, Hrvatje, Srbi in Slovenci skušajo v zadnji dobi Čehes posnemati, a se žal hitreje poamerikanijo, ker so revnejši ter manj složni kot Čehi.

Ogenj.

(Konec.)

To neumorno ustvarjanje orožja in orodja na robu ledenikov pa je imelo kot sad ali pravilnejše: kot postranski sad za posledico tudi to, da je človek iznašel, kako se užiga ogenj. Zopet se spomnimo Robinzona, prijatelja naših mladostnih let, ki se trudi, da bi s

Genezaretsko ali Tibe-
tansko jezero, v svetem
pismu imenovano Gali-
lejsko, koder je hodil
Jezus.

pomočjo vrtalnika iz
lesa napravil stol in
pri tem zapazil, da se
iz navrtane luknje vzdi-
ga dim. „Glej, glej,
sedaj sem pa našel
skrivnost, kako divjaki
delajo ogenj!“ A tako
daleč seveda še ni bil.
Pihal je in pihal, a
plamena ni upihal.
Šele ko je bil raztol-
čeno in vsled tega v
vlaknato razkrojeno lubje
položil okrog navrtane
luknje in obenem pri
nadaljnem delu iskre,
ki so se pokazale,
pridno podpihaval, se
je vlaknina pričela vne-
mati. Za Robinzona
Kruzoe je bil rešen
veliki problem, kako
se napravi ogenj,
rešen natančno na isti
način, ki je danes
kakor svoje dni pri
divjih ljudstvih vseh
delov sveta v navadi. Stokrat so nam raz-
iskovalci in potovalci že opisali to zastopanje.
Suh kos lesa z dolblino je „vrtalna deska“,
vrtalnik je trša lesena palica, katero vrtalec
postavi navpično v jamico podlage ter ko-
likor mogoče hitro vrti med dlanmi. Kmalu
se prilagodi votlini vrtalne deske, in čez
nekaj sekund se že drobna in vroča lesena
moka usiplje iz vrtalne blazine. Iskrice se
posveti in vrtalec preneha vrteti. Namesto
tega pa previdno piha v kupček prahu, po-
časi in mirno, dokler se vse skupaj ne raz-
žari in ne vname že prej pod rovček polo-
ženega netiva.

Weule je v Vzhodnji Afriki videl ljudi,
ki so v pičli minuti na ta način napravili
ogelj, posebno ako so pod vrtalno palico
deli nekaj peščenih zrnc. Prav gotovo to
dosegajo na isti način Hostniki (Buschmans),
Kafri in Hotentoti, Vedi na Cejlonu in Acteki
Stare Meksike, Indijanci in Botokudi Južne
Amerike, kakor tudi razni ogenj vrtajoči ro-
dovi Avstralije.

Hebron, nekdanj pre-
stolnica kralja Da-
vida, zvan Abraha-
movo mesto.

Abrahamov studenec pri Hebronu, znamenit iz svetega pisma.

Talenti in šušmarji se brez dvojbe na-
hajajo povsod tudi pri tem opravilu, in
ravno tako gotovo je tudi odvisno od vre-
menskega vpliva, se li stvar posreči hitreje
ali počasneje. Vroč in suh zrak razvname
tlečo, podžigajočo iskro, in zato pračlovek
ledene dobe, ki se je posluževal podobnega,
ako ne celo popolnoma istega načina, ni
imel lahkega dela, ako je ogenj na ognjišču
slučajno ugasnil in mu ni mogel priskočiti
ž njim na pomoč ustrežljiv sosed. Seveda,
kakor vsako drugo orodje, tako je bilo tudi
vrtalnik za ogenj mogoče izpopolniti. Kakor
pri Eskimojcih in raznih drugih narodih se-
danjega časa, se je na razne načine razvil
vrtalnik že v starodavnosti, posebno ko
se je bila razširila tehnika vrtanja v kamen.
Vrvica, ki parkrat ovija vrtalnik in katero
nategneš zdaj na eno, zdaj na drugo stran,
prihrani, kakor nas lahko uče severo-ame-
rikanski Indijanci, dokaj časa in telesne
mišične moči, čeprav tako natezalno vrtalo
potrebuje dveh mož, ki ga gonita: enega,
da vleče, drugega, da opira navpično vrtečo
se palico. Skušnja Eskimojčeva pa doka-
zuje, da tudi pomočnik pri tem ni neob-
hodno potreben, ako je vrtilec toliko pre-
brisan, da svojo vrtalno palico spodaj tako

globoko zarije v
vrtalno blazino,
da ne more iz-
podrsniti, in ako
njenemu zgorn-
njemu koncu tudi
napravi nasprot-
no blazino. Jako
pripraven je za
to že od narave iz-
dolbena živalska
vretenčasta kost,
samo če ima vr-
tilec dovolj moč-
ne zobe, da jo
drži. O tem pa
gotovo ni dvojbe
pri divjih ljud-
stvih. Nekatera
ljudstva celo Es-
kimojce prekaša-
jo s tem, da konce
vrvice tako zve-
žejo s krivo pal-
ico iz lesa ali
kosti, da nastane
nekak lok, ki raz-
bremenjeno roko

Arabske žene in otroci v Kairi.

Škoda pa je, da nam človek iz ledene dobe ni zapustil ničesar, kar bi razjasnilo, kakšna so bila njegova najpriljubljenejša užigala. Sam plamen je sledi o njih nekdanjem življenju na mnogih ognjiščih zakopal v kamen ali kosti, dokler ni ugasnil za vedno — kakor so ugasnili ljudje, ki so ga vzbudili. S čim so ga napravljali, tega ne vemo, kajti les je preveč minljiva stvar, da bi mogel kljubovati stotisočem let. Šele v času mostišč se nam obenem s sledjo ugaslega ognja pokaže tudi sled orodja za užiganje, torej ob času, ko se je bil nasičeni ledeni velikan že davno povrnil z juga in sredine Evrope v svojo severno domovino.

V Moosseedorfu v Švici so našli v stavbah na koleh več lesenih plošč, v katerih so užigalne luknje jasno kazale nekdanjo vralno desko, drugod pa se je v mostiščih nahajalo netivo iz kresilne gobe (*Polyporus ignarius*), katero so še v poznejših časih s kresilom, bodalom in mečem pri severnoevropskih ljudstvih mrtvecem polagali v grob. Sicer bi bilo pa res čudno, ako bi bili brez tega, dandanes že skoro kozmopolitičnega vrtilnika za ogenj ravno prebivalci stavb na koleh, ki so bili že mojstri v vrtnanju in preluknjevanju tudi najtrših snovi. Rabili pa gotovo niso samo lesenih ognjil, katera bi se bila sicer gotovo v dokaj večjem številu našla na dnu dobro ohranjujočega močvirja. Ker se v švicarskih in drugih mostiščih nahaja mnogo kep in ostankov žveplena kršca na kamenitem orodju, se da iz tega sklepati, da so pogosto napravljali ogenj ne samo z drgnjenjem, marveč tudi s kresanjem. Na isti način so po Pliniju kresali ogenj s kamenom in žveplnim krščem tudi Rimljani in tako zažiganje — samo da z drugačnimi snovmi — je moralo biti že znano tudi v ledeni dobi.

Tudi poglavje o ognju in njega napravljanju v predzgodovinskih časih je še nepopolno in pomanjkljivo, kakor skoro vse v knjigi prazgodovine, in temno bo pač tudi ostalo kljub vsem prizadevanjem raziskovalcev.

Po K. W. Neumann-u preložil A. B.

Naročite vojakom „Tedenske Slike“, s tem jim napravite veliko veselje. Sporočite nam naslov in pošljite naročnino in redno bomo pošiljali list na dotični naslov.

Razne vesti.

Čemu in za kaj se boré avstro-ogrski Slovani? Na to vprašanje je odgovoril „Agrar Tagblatt“ s temile besedami: „Slovani v državi se ne bojujejo za nadvlado nemško-madžarsko, niti ne za nemški ali madjarski jezik. Bojujejo se in krvavé za dinastijo in prestol in za državo habsburško. Zapomnite si dobro: za državo habsburško! Krvavo se boré za dinastijo, prestol in lastni narod, za njegov razvoj in svobodo v habs-

burški državi. Za svoj vsestranski politični, kulturni in gospodarski razvoj ter se zanašajo le na svojega vladarja in na lastno silo. Da bi se slovanska večina pokorila tej ali oni manjšini? Ustava avstrijska ne pozna helotov, nego pozna le enakopravne narode. Avstrijski Slovani vztrajajo pri tem geslu: Čeprav so v večini, hočejo le ravnopravnost vseh narodov habsburške monarhije!“

Dolge hlače. Moški svet je začel koncem 18. stoletja splošno nositi dolge hlače. Prej so bile navadne le hlače, ki so segale do kolen. Šele v času francoske republike so prišle v rabo dolge hlače. Nosili so jih najprej samo pristaši revolucije, dočim so kraljevi pristaši ostali pri hlačah — dokolenicah in so svoje nasprotnike zasmehovali s starim, v času nizozemske vstaje proti Španski nastalim imenovanjem „sansculottes“ (brezhlačniki). Tudi v Nemčiji je bilo dolgo časa strogo prepovedano, nositi dolge hlače. Veljale so za izraz simpatije za ideje francoske revolucije, ki je kralju in kraljici in vse polno mogočnikom odsekala glave. Vladar grofije Hessen-Kassel je leta 1796. celo ukazal, da morajo kaznenci, kadar snažijo ceste, imeti oblečene dolge hlače, da bi tako prebivalstvu pokazal, kako zavrženi ljudje so dolgohlačni somišljeniki francoske revolucije. Ob istem času je izšla v Prusiji vladna naredba, s katero je bilo uradnikom strogo prepovedano, nositi dolge hlače in si lase kratko striči, češ, da so dolge hlače in kratki lasje nezdržljivi z dostojanstvom javnega uradnika. Naravno je torej, da je zavladalo silno začudenje v vseh nemških deželah, ko se je pruski kralj Friderik Viljem III. leta 1797. v Toplicah na Češkem pokazal na promenadi v dolgih hlačah. Iz Francije so dolge hlače prišle najprej na Angleško. Vedno praktični Angleži so jih kar v kratkih mesecih skoro splošno vpejlali, toda vladni in aristokratski krogi so se dolgo časa odločno upirali tej modi. Še leta 1812. je „Trinity - College“ v Cambridgeu strogo prepovedal dijakom priti v šolo ali v cerkev v dolgih hlačah in angleška cerkvena naredba še iz leta 1820. veleva, da ne sme noben duhovnik v dolgih hlačah stopiti na prižnico. Zmagale so seveda končno vendar dolge hlače in vidimo dandanes hlače — dokolenice samo še v operetah.

Aravec z otovorjenim mezcem na kairski ulici. Ogleduje ju modern Turek.

!!! **Naročajte in širite** !!!
 „**Tedenske Slike**“.

DORE

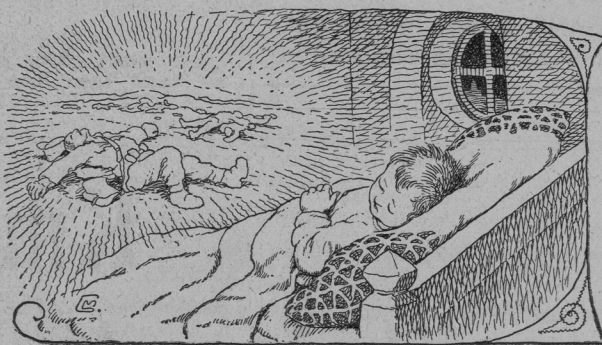
Najlepše
darilo mladini
za pirhe!

Najlepše
darilo mladini
za pirhe!

— Povest slovenskega dečka iz sedanje vojne. —

Spisal dr. Ivan Lah. - Ilustriral Maksim Gaspari.

Knjiga izide za Veli-
ko noč in stane po
knjigarnah in v na-
šem upravništvu:
broširana 1-60 K
vezana 2-50 K
s poštnino 10 vin. več.

Za naročnike „Te-
dskih Slik“ stane:
broširana 1-20 K
vezana 2- K
s poštnino vred.
Naročite takoj!

Nekaj slik iz knjige : „DORE“.

VI. Zaloga morskega Caraghee mahu, ki ga razpošilja Mat. Dežman v Ljubljani, Kopitarjeva ul. 6. ni več velika, vendar je upanje, da bo zadoščala do konca majnika. Kdor se je že prepričal kako izvrsten po okusu in blagodejen po učinku je nadomestek pripravljen iz tega mahu, se z mahom lahko preskrbi, ker se hranjen na suhem prostoru nikdar ne pokvari.

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovšem predpisu dobe občine v tiskarni Drag. Hribarja v Ljubljani, Dunajska c. 9

Bolečine kot prorokovalke vremena niso nič redkega. Poznamo celo množico ljudi, ki natančno vedo naprej, da li bo v par urah deževalo. Priblizajoča se izprememba vremena se javlja v udnih bolečinah, trganju in bodanju, in vsak, kdor na tem trpi, bi bil gotovo vesel, ako bi mogel izgubiti ta dar prorokovanja. To je tudi prav lahko mogoče. Masirajmo ona boleča mesta s Fellerjevim blagodejnim rastlinskim esenčnim fluidom z znamko „Elsa-Fluid“ in boleštni napadi bodo kmalu ponehali. Mnogi zdravniki priporočajo „Elsa-Fluid“ za take bolečine lajšajoče masaže in enakega sredstva za vtiranje, ki bi bilo tako priljubljeno, danes pač ni dobiti. „Elsa-Fluid“ se tudi kot bolečine lajšajoče vtiralno sredstvo ne da z ničemer nadomestiti. Vrhu tega je med vsemi vtiralnimi sredstvi najcenejše, kajti 12 steklenic stane samo 6 kron franko. Samo pristno se naroči pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 280 (Hrvatska). Istotako priljubljeno domače sredstvo so Fellerjeve nalahno odvajajoče rabarbarjeve kroglice z znamko „Elsa-Pillen“. Predvojnne cene 6 škatlic stane samo 4 kro- ne 40 h franko, in Fellerjev močni klinček proti migreni z znamko „Elsa“, 1 karton 1 krono. Fellerjev turistovski obliž z znamko „Elsa“ po 1 K in 2 K učini, da kurja očesa hitro izginejo. (c)

Starine (staro pohištvo, posodo obleko, slike l. t. d.) in umetno zobovje kupuje in prodaja
A. DERGANČ, brivec in starinar, Ljubljana, Frnačiškanska ulica šte. 10

Modistka
MINKA HORVAT
Ljubljana, Stari trg 21

priporoča cenjenim damam
**svoyo zelo povečano zalogo
damskih slamnikov in otro-
ških čepic.**

Popravila najfineje in najceneje.

Vsakovrstne tiskovine

za občinske urade,
odvetnike,
notarje,
gostilničarje,
zasebnike itd.

ima v zalogi

tiskarna **DRAG. HRIBAR,**

Ljubljana,
Dunajska cesta št. 9

Zajamčen uspeh!
Tisoče zahvalnih pisem za vpo-
gled na razpolago
Bujno lepo oprsje
dobite, če rabite
med. dr. A. Rixovo prsno kremo
oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva.
Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. —
Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 4—
velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 9—
Kosm. Dr. A. Rix laborat, Dunaj IX., Lakiere-
gasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno.
Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in
drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel
Apoth.; Apoth. Mariahrif, u. Parf. Wolfram.

Po vsaki fotografiji
napravimo
umetniško dovršene

povečane slike

v vsaki velikosti.

Povečane slike 42×53 cm sta-
nejo samo 24 K.

Naročila sprejema upravništvo
Tedenskih Slik v Ljubljani.

**Stari „SLOVANA“
letniki**

:: :: Dobijo se še celotni letniki
„SLOVANA“ I. od 1906 do 1916
vsak po 12 K.

**Knjižnice in prijatelji dobre
ilustrirane knjige naročite, do-
kler je še kaj zaloge!**

Oskrbimo tudi vezavo.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

obrestuje hranilne
vloge po

Stanje hranilnih vlog:
triindvajset milijonov kron.

4¹ | 0 |
4 | 0

brez vsakršnega
odbitka.

Rezervni zaklad:
nad milijon kron.

Popolnoma varno naložen denar!

Priporoča se
 :: umetna knjigoveznica ::
IVAN JAKOPIČ
 :: LJUBLJANA. ::

Solnčne pege
 kakor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela koža zginejo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja **A. Rix-a pasti pompadour**. Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K 1-- velika škatlja K 3-30. Dr.-ja **A. Rix-a biserno mleko**, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3-30.

Pošije diskretno dr. A. Rix. kosm. laboratorij, Dunaj IX. Lakierergasse 6/0.

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schützengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

IVAN JAX in SIN
 Ljubljana, Dunajska cesta 17
 priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in
 :: strojev za pletenje (Strickmaschinen) ::

Brezplačen pouk v vezenju
 Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

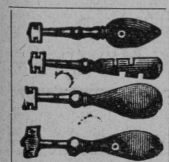
Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

100 lit. zdrave domače pijače

osvežuje in gasi žejo. Vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ne ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarna z natančnim predpisom stane K 12— franko po povzetju. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoiji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Diamanti za rezanje stekla za steklarje in domačo rabo.

Diamantov za rezanje stekla zamerem oddati sedaj samo št. 4 za K 11-70 in „51/2“ „16“— Ker je dovoz diamantov ustavljen ter se dobi sirovina le težko in po ogromni ceni. Poština s povzetjem stane 85 h. Za pošteno in solidno blago jamči

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštino vred stane K 2-70.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštino vred K 2-45. Povzetje 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

500 kron v zlatu

če ne odstrani krema Grolich z zraven spadajočim milom vse solnčne pege, maroge, solnčne opekline, ogrce, obravno rdečico itd. in ne ohrani kože mladostno sveže in nežne. Cena K 5-75 s poštino vred. 3 porcije stanejo K 16—, 6 porcij K 30-70. Vse brez kakih nadaljnjih stroškov Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

VINO belo in rudeče
 od 65 l naprej razpošilja po povzetju
A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.
 Kupim vseh vrst prazne sode in steklenice od kislih vod.

Razpošiljam tudi kislno vodo.

Vzorcev ne razpošiljam, jamčim pa da je blago dobro in naravno

Odlikovano na razstavi v Radovljici leta 1904 s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim boleznim, se dobi pri Gabrijelu Eržen, Zapuže pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.

Cene zmerne.

Za pristnost se jamči.

Dr. PALÓCZ sanitetni profesor, nekdanji bolniški specialni zdravnik,

Budapest, IV., Károly-körút št. 2

je vsled svoje dolgoletne, ogromne specialne prakse brezpogojno zmožen diagnosticirati in zdraviti skrite in spolne bolezni pri gospodih in damah. Ordinira ob delavnikih od 10—12 dopoldne in od 3—5 popoldne. Komur ni mogoče priti osebno, se mu da radovoljno brezplačno pojasnilo, kako se bolezen doma temeljito ozdravi. (Priložite znamke za odgovor).

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino trrdka Ljubljanska industrija probkovih zamaškov JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih rastejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborna sredstvo za rast las. — Za gotovost se jamči. — Zado- stuje steklenica. — Spričevala na razpolago.

Gospodinja mnogo prihrani

ako si sama napravi nadomestek jedilnega olja iz

Morskega Caraghee - mahu,

ki na raznih solatah po okusu popolnoma nadomešča najfinejše namizno olje in je zdravju zelo prikladen, četudi ne vsebuje oljne maščobe.

Zavitek mahu najfinejše vrste za 1 liter nadomestneag olja K 1-30, po pošti poslan K 1-50, rekomandirana pošiljatev velja 25 v več.

Navodilo za pripravo, ki je popolnoma priprosta in brez stroškov, je pridejana vsakemu zavitku.

Za poskušnjo pošiljam tudi posamezne zavitke proti predplačilu ali povzetju, sicer se pa priporoča več zavitkov zajedno naročiti, da se prihrani nekaj poštne.

Prodaja M. Špenko v Ljubljani, Kopitarjeva ulica.

Poštna naročila in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na

Mat. Dežman v Ljubljani, Kopitarjeva ul. 6.

„Morana“

je pripoznana kot najboljšo sredstvo proti ušivemu mrčesu, stenicam in drugi golazni. Izvrstno sredstvo je proti hrastam in vsaki drugi kožni bolezni. Cena liter 5 K.

Zaloga: **Skrinjar** Trst, Via Castaldi 4, I.

Zahtevajte slovenski cenik

Dostavitev takoj!

Brez pomiselka so

Naslov za pisma Ljubljana, sv. Petra nas. 7

JOS. PETELINCA

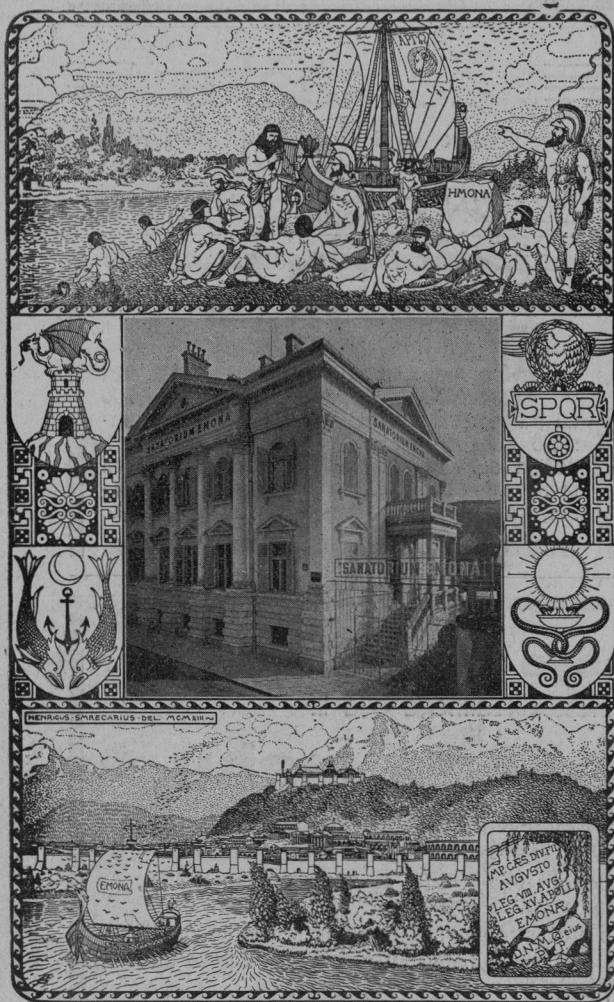
šivalni stroji najlepša in času najprimernejša priložnostna darila.

Ti stroji znamke „Grltzer“ in „Afrana“ so najboljši sedajnosti, šivajo, vežejo, (stikajo), krpajo (mašijo) perilo in nogavice, ter imajo 10 letno garancijo krogliččen brezšumen tek ter biserni ubod. Vedno v zalogi priproste in luxus opreme, ter stroji vseh sistemov. Pouk brezplačen.

Čim preje kupiš ceneje kupiš - dobro le pri

JOS. PETELINCA

LJUBLJANA, sv. Petra nasip 7 blizu frančiškanskega mostu, levo 3. hiša ob vodi.

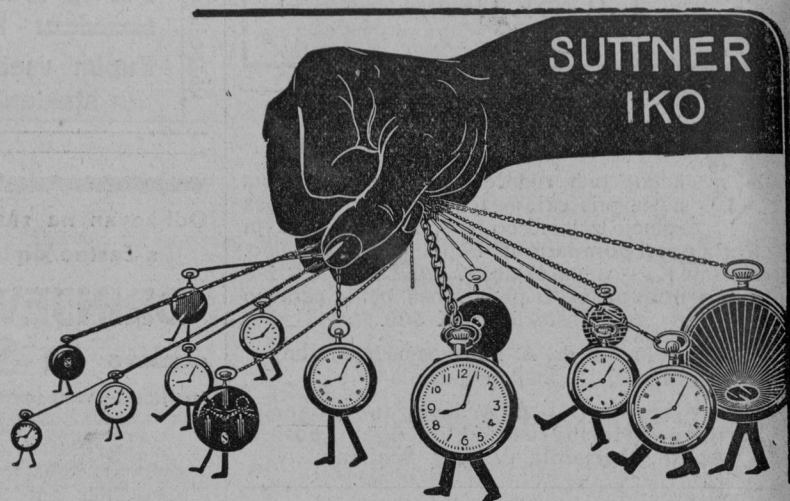
Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“
v deželnem gledališču

**Krasna
darila!**

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepotičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštnine prosto.

Zlato uro zastonj!

Natančneje v krasnem ceniku, ki se pošlje zastonj in poštnine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Tako sodijo vse stranke! Tisoč takih pisem Vam lahko pokažem!

Po letih še ni popravila potrebna!

Moji znanci so zelo iznenadeni, da ona kovinasta ura, katero sem pri Vas kupil za K 4.10, še ni bila popravljena in gre vedno dobro. Pošljite mi sedaj ravno tako za mojega nečaka. Vsoto K 4.10 pošljem istočasno po poštni nakaznici na Vas.

Vas najlepše pozdravljam
Skaričevo pri Krapini. Fr. Mlinarič, pos.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v **Ljubljani št. 5**

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Delniška glavica 8,000.000 kron. STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2. Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje